

Markt und Straßen stehn verlassen,
Still erleuchtet jedes Haus,
Sinnend geh ich durch die Gassen,
Alles sieht so festlich aus.

An den Fenstern haben Frauen
Buntes Spielzeug fromm geschmückt,
Tausend Kindlein stehn und schauen,
Sind so wunderstill beglückt.

Und ich wandre aus den Mauern
Bis hinaus ins freie Feld,
Hehres Glänzen, heiliges Schauern!
Wie so weit und still die Welt!

Sterne hoch die Kreise schlingen,
Aus des Schnees Einsamkeit
Steigts wie wunderbares Singen -
O du gnadenreiche Zeit!

*Dieses Gedicht stammt von dem deutschen Lyriker
Joseph von Eichendorff und entstand 1837*

Ринок і вулиці безлюдні,
У кожному будинку тихо горить світло,
Я йду провулками і думаю,
Все виглядає так святково.

На вікнах у жінок
Різнобарвні іграшки побожно прикрашені,
Тисяча діточок стоять і дивляться,
Так дивно щасливі.

І я виходжу зі стін
Виходжу я з мурів у відкрите поле,
Сяйво, святе сяйво,
тремтіння святе!
Як широкий і тихий світ!

Високо кружляють зорі,
З снігової самоти
Здіймаються, як дивовижний спів.
О час, сповнений благодаті!

Цей вірш був написаний німецьким поетом Йозефом фон Айхендорфом у 1837 році

